

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa służy:

- 1) stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 (Dz. Urz. UE L 1252 z 3.5.2024, str. 1, z późn. zm., Critical Raw Materials Act – dalej: „CRMA”), które wprowadza liczne nowe zobowiązania dla państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące zróżnicowanych działań na rzecz rozwoju dostaw surowców zdefiniowanych w CRMA jako surowce krytyczne;
- 2) określeniu podstawowych zasad kształtowania polityki surowcowej państwa, stanowiącej jedną z dziedzin polityki administracyjnej, którą realizują organy administracji, korzystając z określonych w ustawie metod i form działania.

1. Przepisy ogólne

Projektowaną ustawę otwierają przepisy ogólne.

W rozdziale 1 zawarte są podstawowe informacje dotyczące zakresu przedmiotowego ustawy, w tym szereg definicji pojęć stosowanych w ustawie.

Zgodnie z wymogami dotyczącymi zapewnienia stosowania CRMA, definicje stanowią odzwierciedlenie definicji zawartych w CRMA (samo bezpośrednie stosowanie rozporządzenia UE nie oznacza bowiem, że prawodawca krajowy posługuje się określonymi terminami w znaczeniu nadanym im przez taki akt prawa europejskiego), jednakże tylko w takim zakresie w jakim projekt ustawy odnosi się do właściwych terminów używanych na gruncie CRMA.

Dodatkowo, w celu nadania ustawie bardziej zrozumiałej i przystępnej formy, w art. 2 ust. 2 zawarto skróty niektórych terminów używanych w ustawie.

Należy jednak z całą mocą podkreślić, że ustawa nie zmienia w żaden sposób ogólnego pojęcia pozwolenia na realizację projektu strategicznego na gruncie CRMA, które powinno oznaczać akt administracyjny (w tym rezultat milczącego załatwienia sprawy), w którym właściwy organ krajowy wyraża zgodę na realizację (etapu) projektu strategicznego.

2. Zapewnienie stosowania CRMA

2.1. Uwagi ogólne

Rozporządzenie CRMA zawiera szereg przepisów nakładających na państwa członkowskie obowiązki, których realizacja w praktyce możliwa będzie na poziomie ministrów i centralnych organów tj.

- a) opiniowania wniosków o uznanie projektów za strategiczne w zakresie wydobywania, przeróbki, recyklingu i substytucji surowców krytycznych realizowanych na terenie RP;
- b) utworzenia punktów kontaktowych udzielających wsparcia w zakresie procedur administracyjnych dotyczących wydawania pozwoleń dla projektów strategicznych;
- c) utworzenia krajowego programu poszukiwań surowców krytycznych, służącego zwiększeniu ilości dostępnych informacji o złożach kopalin do produkcji surowców krytycznych na terenie kraju;
- d) monitorowania i ograniczania ryzyka związanego z łańcuchem dostaw oraz zwiększenia dywersyfikacji dostaw surowców krytycznych;

- e) wdrażania krajowych środków dot. obiegu zamkniętego, m.in. poprzez utworzenie bazy danych zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych czy określenia zdolności do recyklingu magnezów trwałych;
- f) ustanowienia sankcji nakładanych na przedsiębiorców, którzy nie wypełniają swoich obowiązków, w tym dotyczących gotowości na wypadek zagrożeń, sprawozdawczości w sprawie projektów i informacji na temat zdolności do recyklingu.

W związku z powyższym oraz mając na względzie, że: 1) prawidłowe wykonanie tych obowiązków wiązać się będzie w wielu przypadkach z koniecznością zapewnienia w budżecie państwa odpowiednich środków finansowych oraz, że 2) w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z CRMA istnieją wątpliwości interpretacyjne w zakresie właściwości rzeczowej organu, na którym spoczywać będzie zapewnienie wykonania danych obowiązków, niezbędne jest wprowadzenie przepisów regulujących ww. zagadnienia.

Ustawa pozwoli na wyeliminowanie ewentualnych sporów kompetencyjnych między organami, jak również zapewni prawidłową i skuteczną realizację obowiązków, na poczet których właściwy organ będzie miał zagwarantowane w budżecie państwa adekwatne środki finansowe, bez niebezpieczeństwa narażenia się przy tym na zarzut niegospodarności, wynikający z powodu działania organu bez dostatecznej podstawy prawnej.

Dodatkowo, ewentualne spory kompetencyjne między organami mogłyby znacząco wydłużyć terminy procedowania spraw, co byłoby sprzeczne z założeniem sprawnej realizacji zadań w tym obszarze. Prawidłowa oraz terminowa realizacja zadań wymaga posiadania odpowiednich środków finansowych.

CRMA wprowadza liczne nowe zobowiązania dla państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące zróżnicowanych działań na rzecz rozwoju dostaw surowców zdefiniowanych w CRMA jako surowce krytyczne, które wcześniej nie były realizowane przez państwa członkowskie. Zobowiązania wynikające z CRMA mają charakter interdyscyplinarny i stanowią nowe zadania dla administracji. Aktualnie zadania te często pozostają w kompetencjach wielu resortów lub ze względu na swoją innowacyjność nie są przypisane do żadnego z nich.

Reasumując, jakkolwiek przepisy rozporządzeń unijnych stosowane są wprost i w odróżnieniu od dyrektyw UE, co do zasady nie wymagają implementacji, tym niemniej celem skutecznej i terminowej realizacji zobowiązań wynikających z CRMA konieczne jest podjęcie działań o charakterze legislacyjnym.

2.2. Przypisanie obowiązków ministrowi właściwemu do spraw środowiska, działającemu przy pomocy Głównego Geologa Kraju

Z dyspozycji przepisów CRMA wynika obowiązek podjęcia szeregu nowych, długofalowych inicjatyw, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa surowcowego zarówno kraju, jak i UE m.in. w zakresie zwiększenia wykorzystania własnych zasobów geologicznych, odzysku surowców czy podejmowania nowych partnerstw strategicznych. Warto zaznaczyć, że cele Polityki Surowcowej Państwa (PSP), jak i CRMA w przeważającej części są ze sobą zbieżne i wiążą się na wielu płaszczyznach, w związku z tym istnieje możliwość ujęcia ich w jednej ustawie.

W art. 3 dokonano podziału obowiązków nałożonych na państwa członkowskie zasadniczo wedle właściwości ministrów wynikającej z ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 1370, z późn. zm.).

Przypisanie zadań ministrowi właściwemu do spraw środowiska, działającemu przy pomocy Głównego Geologa Kraju, który będzie odpowiedzialny za przygotowanie, aktualizowanie oraz wdrażanie krajowej polityki surowcowej państwa pozwoli na koordynację i realizację zadań z zakresu m.in. przygotowania

oraz aktualizowania dokumentu Polityki Surowcowej Państwa, wdrażania CRMA, monitorowania ryzyk dostaw surowców, opracowania i realizacji wieloletniego rządowego programu poszukiwań surowców krytycznych zaakceptowanego przez Radę Ministrów, koordynowania współpracy międzynarodowej w zakresie surowcowym czy współpracy z ośrodkami naukowo-badawczymi w tym obszarze. Jednocześnie minister właściwy do spraw środowiska, działający przy pomocy Głównego Geologa Kraju jest przedstawicielem Polski w Europejskiej Radzie ds. Surowców Krytycznych powołanej rozporządzeniem CRMA.

W związku z planowanym zniesieniem instytucji Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Surowcowej Państwa (w trakcie procedowania) istnieje potrzeba przypisania zakresu dotychczasowych zadań ww. Pełnomocnika ministrowi właściwemu do spraw środowiska, działającemu przy pomocy Głównego Geologa Kraju. W związku z sytuacją geopolityczną oraz zmieniającym się prawem UE, określone dotychczasowe zadania ww. Pełnomocnika nie były wystarczające dla efektywnego zarządzania bezpieczeństwem surowcowym państwa, dlatego niezbędna jest ich aktualizacja w zakresie działalności ministra właściwego do spraw środowiska, działającego przy pomocy Głównego Geologa Kraju. Aktualizacja Polityki Surowcowej Państwa jest niezbędna ze względu na zmieniające się warunki geopolityczne, społeczne i środowiskowe, mające kluczowe znaczenie dla sektora surowcowego. W związku z wejściem w życie 23 maja 2024 r. przepisów rozporządzenia 2024/1252, które nakładają na Państwa Członkowskie szereg obowiązków, które będą stanowić poszerzenie zadań ministra właściwego do spraw środowiska, działającego przy pomocy Głównego Geologa Kraju o działania wynikające z CRMA, w szczególności w zakresie:

- 1) wyznaczanie przedstawiciela wysokiego szczebla Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskiej Radzie ds. Surowców Krytycznych;
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi przygotowywanie projektu Polityki Surowcowej Państwa oraz jej aktualizacji;
- 3) koordynowanie i inicjowanie działań w zakresie realizacji polityki surowcowej państwa;
- 4) opracowywanie nowych rozwiązań prawnych i ekonomicznych w zakresie polityki surowcowej państwa;
- 5) inicjowanie działań informacyjnych i edukacyjnych w zakresie polityki surowcowej państwa
- 6) monitorowanie wdrażania i funkcjonowania rozwiązań wypracowanych w polityce surowcowej państwa;
- 7) nadzór nad Centrum Analiz Surowcowych;
- 8) prowadzenie wykazu surowców kluczowych dla krajowej gospodarki;
- 9) koordynowanie współpracy międzynarodowej w zakresie geologii i surowców mineralnych.
- 10) monitorowanie ryzyka dostaw surowców krytycznych i strategicznych dla Unii Europejskiej oraz surowców kluczowych dla krajowej gospodarki oraz opracowywanie procedur ograniczania tego ryzyka.

Reasumując, przypisanie zadań ministrowi właściwemu do spraw środowiska, działającemu przy pomocy Głównego Geologa Kraju zapewni właściwe środki organizacyjne i koordynacyjne mające na celu wdrożenie zapisów CRMA.

2.3. Pojedynczy punkt kontaktowy

Jednocześnie projekt ustawy ustanawia pojedynczy punkt kontaktowy, który odpowiada za ułatwianie i koordynację procedury wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych.

Według założeń regulacji pojedynczy punkt kontaktowy realizuje funkcję swoistego „łącznika” i zajmowałby się wymianą informacji na rzecz organów właściwych, w niezbędnym jedynie zakresie modyfikując zasady postępowania przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco (por. uwagi poniżej).

Sam pojedynczy punkt kontaktowy nie będzie jednak organem podejmującym decyzje w sprawie wydania jakiegokolwiek pozwolenia na realizację projektów strategicznych.

Pojedynczy punkt kontaktowy został wyznaczony na poziomie krajowym, tak by projektodawcy byli w stanie łatwo zidentyfikować jednostkę odpowiedzialną za ich projekt.

2.4. Opiniowanie wniosków o uznanie projektu za strategiczny

Działania na rzecz opracowania i wdrożenia polityki surowcowej, a przez to zapewnienia bezpieczeństwa surowcowego kraju wymagają ciągłej i ścisłej współpracy.

CRMA przewiduje opiniowanie wniosków o uznanie projektu za strategiczny dla UE dotyczącego wydobywania, przeróbki lub recyklingu surowców krytycznych realizowanych na terenie państwa członkowskiego. Ważnym elementem jest współpraca pomiędzy właściwymi organami z ministrem właściwym ds. środowiska w celu przygotowania opinii dotyczącej uznania projektu za strategiczny dla UE zgodnie z CRMA dotyczącego wydobywania, przeróbki lub recyklingu surowców krytycznych realizowanych na terenie RP. Projekty strategiczne mogą dotyczyć zakresu właściwości wielu resortów/urzędów, w związku z tym niezbędne jest stworzenie procedury, która zapewni skuteczne. W tym zakresie ustawa przewiduje rolę ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego ds. gospodarki surowcami energetycznymi, marszałków województw oraz organów właściwych do wydania kompleksowej decyzji w procedurze wydawania pozwoleń w sprawach związanych z planowanym projektem strategicznym, którzy będą wyrażali opinię w zakresie uznania projektu dotyczącego surowców krytycznych za projekt strategiczny.

Planuje się, również poza ustawą powołanie organu doradczego, który zostanie utworzony w miejsce Międzyresortowego Zespołu do spraw Polityki Surowcowej Państwa (MZdsPSP - zarządzenia nr 61 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 2016 r. w sprawie Międzyresortowego Zespołu do spraw Polityki Surowcowej Państwa (M. P. z 2023 r. poz. 147). Organ ten pozwoli na rzetelne i sprawne działanie w zakresie m. in. uznania projektu za strategiczny w rozumieniu CRMA na wysokim szczeblu międzyresortowym.

2.5. Środki dyscyplinujące jednostki współdziałające

W celu efektywnej realizacji obowiązków nałożonych na państwa członkowskie w rozporządzeniu 2024/1252, niezbędne jest oddanie do dyspozycji pojedynczego punktu kontaktowego narzędzi dyscyplinujących zobowiązanych do współpracy w związku z realizacją obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1252.

Określonej w art. 6 ust. 4 odpowiedzialności porządkowej mogą podlegać obok kierownika jednostki sektora finansów publicznych również pracownicy tej jednostki, jeżeli kierownik przeniósł na nich określone czynności i odpowiedzialność w sposób określony przepisami, tj. powierzenie obowiązków musi nastąpić na piśmie, a dany pracownik potwierdził na piśmie przyjęcie obowiązków i odpowiedzialności.

Sama kara porządkowa pełni w systemie prawa funkcję gwarancyjną, chroniąc postępowanie poprzez zapewnienie mu sprawnego przebiegu, jakkolwiek ma oczywiście charakter represyjny. Pojedynczy punkt kontaktowy powinien mieć możliwość ukarania podmiotu, jeżeli nie stosuje się do kierowanych przezeń wezwań.

Kara porządkowa nie stanowi jednak kary w potocznym tego słowa znaczeniu, gdyż na plan pierwszy wysuwa się jej element prewencyjny. Podmioty zaangażowane w przebieg postępowania, pouczone o możliwości nałożenia przez organ kary porządkowej, mogą nie doprowadzać do sytuacji, w których organ taką karę ostatecznie mógłby na nich nałożyć.

Podsumowując, kara porządkowa ma stanowić gwarancję procesową, w której przejawia się zarówno aspekt represyjny, jak i gwarancyjny (por. szerzej: W. Hermeliński, *Sankcja administracyjna: represja czy dyscyplinowanie?* [w:] *Jedność norm i wartości. Zbiór studiów dedykowanych Profesor Marii Gintowt-Jankowicz*, red. W. Federczyk, Warszawa 2014).

2.6. Zmiany w zakresie procedury administracyjnej

Charakter prawny CRMA jako rozporządzenia UE, które jest wiążące w całości i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, sprawił, że niezbędne stało się dostosowanie krajowych procedur administracyjnych w niezbędnym zakresie, tak by przy procedowaniu projektów strategicznych organy administracji publicznej mogły dochować wymogów CRMA, w szczególności w zakresie terminów postępowania.

Spowodowało to konieczność uwzględnienia w projekcie:

- przepisów dotyczących wydawania kompleksowej decyzji, które w niezbędnym i koniecznym zakresie dostosowują regulację ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.) do wymagań CRMA;
- przepisów szczególnych związanych z oceną oddziaływania projektu strategicznego na środowisko oraz na obszar Natura 2000 (rozdział 6).

W ślad za CRMA przyjęto bowiem koncepcję tzw. decyzji kompleksowej, oznaczającej decyzję lub zespół decyzji wydanych przez organy państwa członkowskiego, określającą lub określających, czy projektodawca jest uprawniony do realizacji projektu dotyczącego surowców krytycznych.

Przyjęta w ten sposób koncepcja nie uchybia jednak w niczym temu, że z zastrzeżeniem szczególnej regulacji projektu ustawy, w pozostałym zakresie zastosowanie znajdują właściwe przepisy regulacji krajowej dotyczące odpowiednich „*pozwoleń na zbudowanie i działanie projektu dotyczącego surowców krytycznych*” w rozumieniu CRMA.

2.7. Sankcje administracyjne

Projekt ustawy, stosownie do wymagań wynikających z art. 47 CRMA, zawiera przepisy dotyczące skutecznych, proporcjonalnych i odstraszaających sankcji, stosowanych w przypadku naruszenia przepisów CRMA wyszczególnionych w art. 24-32 projektu.

Kary pieniężne określone zostały poprzez tzw. widełki kwotowe. Organy właściwe do wymierzania kar pieniężnych, w drodze decyzji administracyjnej, zostały wskazane przez wzgląd na zakres ich działania.

W związku z powyższym w celu efektywnej realizacji przepisów ustawy na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako organ wykonujący zadania inspekcji handlowej, dodatkowe obowiązki kontrolne, co znalazło odzwierciedlenie w proponowanej nowelizacji ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229).

3. Polityka surowcowa państwa

Niezbędnym uzupełnieniem regulacji stosowania CRMA jest określenie podstawowych zasad kształtowania polityki surowcowej państwa.

W rozumieniu ustawy polityka surowcowa państwa stanowi pewien plan działania stworzony dla administracji publicznej, którego treścią jest określona wiedza niezbędna do osiągnięcia wyznaczonych celów w dziedzinie gospodarki surowcami.

W tym znaczeniu polityka surowcowa państwa stanowi jedną ze szczegółowych polityk administracyjnych przewidzianych dla poszczególnych dziedzin administrowania (jak polityka rolna czy energetyczna).

Dotychczas polityka surowcowa państwa była przyjmowana w oparciu o przepisy art. 21f ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198, z późn. zm.), w świetle których właściwy minister opracowuje politykę publiczną w uzgodnieniu z członkami Rady Ministrów, następnie projekt polityki publicznej podlega zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, a końcowo polityka publiczna jest przyjmowana przez Radę Ministrów w drodze uchwały.

O ile jednak, wspomniana ustawa określa pewne wspólne założenia dla różnych polityk działowych, o tyle brakowało dotychczas określenia kierunków polityki administracyjnej odnoszących się do specyfiki polityki surowcowej państwa jako szczegółowej dziedziny administrowania, która charakteryzuje się potrzebą realizacji zmiennych i często doraźnych celów administracji (por. szerzej (zob. M. Stefaniuk, Polityka konkurencji w Polsce (w:) J. Łukasiewicz (red.), Polityka administracyjna. IV międzynarodowa konferencja naukowa, Stryków 7-9 września 2008 r., Rzeszów 2008).

Regulacja projektu ustawy o zapewnieniu gospodarce krajowej dostępu do surowców, w tym surowców krytycznych (art. 4) ma za zadanie:

- wskazanie podmiotów, które są zobowiązane do tworzenia aktów takiej polityki;
- ustalenie obowiązku podejmowania określonych działań w przedmiotowej dziedzinie oraz określać typ aktu polityki administracji.

4. Zmiany w obowiązujących przepisach

Projekt zakłada wprowadzenie zmian w:

- 1) ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229) w celu powierzenia organom inspekcji handlowej właściwych dla nich zadań kontroli uczestników rynku w zakresie dochowania niektórych z obowiązków i zakazów wynikających z CRMA;
- 2) ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 i 1572 oraz z 2025 r. poz. 1907 i 1940), ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2025 r. poz. 581), ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940 oraz z 2025 r. poz. 527 i 680) w celu uwzględnienia projektów strategicznych w dokumentach planistycznych;
- 3) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1370 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 1907) w celu poszerzenia katalogu spraw, które są obejmowane działem administracji rządowej pn. środowisko o politykę surowcową państwa;
- 4) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2025 r. poz. 647), ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2024 r. poz. 1290) oraz ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) w celu zracjonalizowania terminów współdziałania organów administracji publicznej na potrzeby realizacji projektów strategicznych.

Należy jednocześnie zwrócić uwagę na fakt, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz. U. UE. L. z 2008 r. Nr 312, str. 3 z późn. zm.), tzw. ramowa dyrektywa odpadowa, a w ślad za nią ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) również odwołują się do pojęcia surowców krytycznych, przy czym ta ostatnia ustawa definiuje ją również dla własnych celów jako „*surowce najistotniejszych z ekonomicznego punktu widzenia, których dostawy są obarczone wysokim ryzykiem*”. Po wejściu w życie regulacji CRMA, stanowiącej szczególne unormowanie, które w szeroki sposób ujmuje surowce krytyczne jako „*surowce, w tym występujące w postaci niepoddanej przeróbce, uzyskane na każdym etapie przeróbki oraz będące produktem ubocznym innych procesów wydobywania, przeróbki lub recyklingu, wymienione w wykazie zamieszczonym w załączniku II sekcja I*” CRMA, dotychczasowe brzmienie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w tym zakresie pozostaje w systemowej sprzeczności z regulacją na poziomie UE.

Z uwagi na fakt, że wejście w życie projektowanej ustawy będzie powodowało skutki finansowe dla sektora finansów publicznych polegające na konieczności zwiększenia limitu wydatków odpowiednich części budżetu państwa w części budżetowej 41 - środowisko oraz 51 - klimat (dysponent Minister Klimatu i Środowiska), części budżetowej 20 - gospodarka (dysponent Minister Finansów i Gospodarki), części budżetowej 58 – Główny Urząd Statystyczny (dysponent Prezes Głównego Urzędu Statystycznego) (tj. maksymalnego limitu tych wydatków wyrażonego kwotowo, na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, oddzielnie dla każdego roku), maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wyniesie 38 868 000 zł, w tym w:

- 0) 2025 r. - 0 zł;
- 1) 2026 r. - 3 795 000 zł;
- 2) 2027 r. - 3 531 000 zł;
- 3) 2028 r. - 3 622 000 zł;
- 4) 2029 r. - 3 712 000 zł;
- 5) 2030 r. – 3 805 000 zł;
- 6) 2031 r. – 3 897 000 zł;
- 7) 2032 r. - 3 987 000 zł;
- 8) 2033 r. - 4 080 000 zł;
- 9) 2034 r. - 4 171 000 zł;
- 10) 2035 r. - 4 264 000 zł.

5. Inne

Projekt zostanie podany do publicznej wiadomości przez zamieszczenie, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Projekt zostanie opublikowany na stronach Rządowego Centrum Legislacji oraz skonsultowany z organizacjami branżowymi i zainteresowanymi podmiotami. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt przewiduje wejście w życie ustawy 14 dni od dnia ogłoszenia.